

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 9. oktober 2007

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2007-4669

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 6. juli 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 185 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 185:

”Ministeren bedes kommentere den interne henvendelse fra F.B., jf. SOU alm. del - bilag 341.”

Svar:

Jeg kan ikke kommentere den konkrete sag, men vil gerne mere overordnet knytte nogle bemærkninger til bevillingen af handicapkompenserende hjælp efter serviceloven og til nogle af de retssikkerhedsmæssige garantier, som lovgivningen opstiller for borgerne i forbindelse med sagsbehandlingen.

Sager om bevilling af handicapkompenserende ydelser kan ofte være komplicerede, særligt hvis der skal iværksættes mere omfattende hjælpeforanstaltninger. Når en borger anmoder kommunen om hjælp, har kommunen efter retssikkerhedslovens § 5 pligt til at vurdere alle relevante muligheder for at yde hjælp indenfor den sociale lovgivning. I forlængelse heraf er det efter samme lovs § 10 kommunens ansvar at sikre, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse.

Kommunen har endvidere efter retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, pligt til at fastsætte en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Hvis denne frist ikke kan overholdes, skal borgeren skriftligt have besked om, hvornår sagen kan forventes behandlet. Et uforholdsmæssigt langt sagsforløb i kommunen er at sidestille med et afslag, jf. Ankestyrelsens principafgørelse R-4-04. Dette betyder, at borgeren kan påklage sagen i det administrative klagesystem.

Det følger endvidere af god forvaltningsskik, at kommunen bør give skriftlig besked om afgørelsen. Hvis borgeren ikke fuldt ud får, hvad den pågældende har søgt om, skal kommunen give en skriftlig begrundelse for sin afgørelse og give klagevejledning, jf. forvaltningslovens §§ 22, 24 og 25.

Når de administrative klageinstanser efterprøver den indholdsmæssige del af en indanket sag, har de samtidig pligt til at efterprøve, om de processuelle regler i forbindelse med sagsbehandlingen er overholdt. På denne måde sikres det efter min opfattelse via det administrative klagesystem, at der bliver truffet korrekte afgørelser, og at sagsbehandlingsreglerne bliver overholdt.

Når mulighederne for efterprøvelse i det administrative klagesystem er benyttet, er der mulighed for at indbringe en sag for Folketingets Ombudsmand. Folketingets Ombudsmand kan ikke ændre en afgørelse, som myndighederne har truffet, men kan give henstillinger eller udtale kritik i forhold til myndighedernes overholdelse af lovgivningen. Jeg henviser i det hele til lov om Folketingets Ombudsmand.

Hvis borgeren finder, at kommunen ikke overholder lovgivningen, kan sagen indbringes for det kommunale tilsyn efter reglerne i lov om kommunernes styrelse. Klager over personalet og den interne arbejdstilrettelæggelse skal stiles til borgmesteren.

Hvis borgeren er af den opfattelse, at myndighederne har handlet ansvarspådragende, kan der efter reglerne i retsplejeloven anlægges sag ved domstolene, hvor der kan rejses erstatningskrav.

Karen Jespersen

/ Karin Munk Petersen